RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0575 van 26 augustus 2014 in de zaak 2010/0343/A/1/0320

In zake: 1. de heer 2. mevrouw

beiden wonende te 9080 Lochristi, Oud-Hoflaan 28

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

vertegenwoordigd door: mevrouw Marie-Anne DE GEEST

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 9 april 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 11 maart 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van, hierna de aanvragers genoemd, tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lochristi van 1 december 2009 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de aanvragers een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de plaatsing van een bekaert-afsluiting rondom de tuin met aan de zijkant 1,60 m hoogte en vooraan 1,20 m hoogte.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 24 januari 2011, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partijen en mevrouw....., die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. FEITEN

Op 8 september 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de aanvragers bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lochristi een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het plaatsen van een bekaert-afsluiting rondom de tuin, de hoogte bedraagt aan de zijkant 1,60 m hoogte en vooraan 1,20 m hoogte".

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgesteld gewestplan 'Gentse en Kanaalzone', vooraan gelegen in woongebied en achteraan in agrarisch gebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 30 juni 1994 goedgekeurd algemeen plan van aanleg 'Lochristi', meer bepaald in een woonzone.

Het perceel is wan een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling van 18 oktober 1967 op naam van wan.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 5 oktober tot en met 4 november 2009, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lochristi weigert op 1 december 2009 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvragers:

openbaar onderzoek

De aanvraag werd openbaar gemaakt volgens de regels vermeld in het uitvoeringsbesluit betreffende openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen. Er werden één bezwaarschrift ingediend. Het College van Burgemeester en Schepenen neemt omtrent deze bezwaarschriften het volgende standpunt in:

De bezwaren kunnen als volgt worden samengevat:

Verkavelingsvoorschriften zijn duidelijk.

Volgende bezwaren worden als gegrond beschouwd

Het bezwaar betreffende de verkavelingsvoorschriften is gegrond. De materiaalkeuze en hoogte van de afsluitingen is bepaald in de stedenbouwkundige voorschriften van de verkaveling. Hiervan kan slechts worden afgeweken mits akkoord tussen de aanpalende eigenaars.

toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of

verkavelingsvoorschriften

. . .

Toetsing

De aanvraag is niet in overeenstemming met de geldende stedenbouwkundige voorschriften van de verkavelingsvergunning.

Het perceel paalt aan een voldoende uitgeruste weg.

Conform art. 4.4.1. kunnen in een vergunning, na een openbaar onderzoek, beperkte afwijkingen worden toegestaan op stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften met betrekking tot perceelsafmetingen, de afmetingen en de inplanting van constructies. da dakvorm en de gebruikte materialen.

Afwijkingen kunnen niet worden toegestaan voor wat betreft:

- 1° de bestemming;
- 2° de maximaal mogelijke vloerterreinindex
- 3° het aantal bouwlagen.

Het afwijkingsvoorstel is inhoudelijk niet aanvaardbaar gezien het bezwaar van de aanpalende eigenaar tot wijziging van de materiaalkeuze en hoogte van de afsluiting.

Een afwijking van de verkavelingsvoorschriften kan voor wat betreft afsluitingen slechts toegestaan worden mits uitdrukkelijk akkoord van beide eigenaars.

. . .

toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag is in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften en bepalingen van de goedgekeurde verkaveling.

..."

De aanvragers tekenen tegen deze beslissing op 4 januari 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van een voor de Raad onbekende datum dit administratief beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 2 maart 2010 beslist de verwerende partij op 11 maart 2010 als volgt het administratief beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

"...

Beschrijving van de omgeving, de bouwplaats en het project

De aanvraag betreft het plaatsen van een afsluiting ter hoogte van de rooilijn en ter hoogte van de rechterperceelsgrens van een perceel gelegen in de, zijnde een voldoende uitgeruste weg. Deze straat maakt deel uit van een planmatig ontwikkelde woonwijk. De bebouwing bestaat er uit halfopen en open bebouwingen van 1 à 2 bouwlagen en een hellende bedaking.

Het perceel paalt over een afstand van ongeveer 22 m aan de straatzijde en is

gemiddeld 53,16 m diep. Het terrein maakt als lot 81 en lot 82 deel uit van een op 18 oktober 1967 goedgekeurde, niet vervallen verkaveling. Op lot 81 staat een halfopen bebouwing, aansluitend op het linksaanpalende lot 80. Lot 82 is onbebouwd en wordt thans gebruikt als tuinzone bij lot 81. Op de rechter perceelsgrens staat de wachtgevel (2 bouwlagen onder een zadeldak) van de woning op lot 82 bis.

Momenteel is het perceel t.h.v. de openbare weg rechts afgesloten met een lage beplanting en links met een lage levende haag (ongeveer 60 cm hoogte). Tussen deze afsluitingen ligt de oprit naar de woning, met aan beide zijden een laag gemetst muurtje.

De aanvraag strekt ertoe aan de rooilijn een afsluiting van "Decolor Akco" panelen en palen (hekwerk) te plaatsen met een hoogte van 1,2 m. De afsluiting is onderaan voorzien van betonplaten van 30 cm hoog die tot 25 cm in de grond zullen geplaatst worden. Dit type afsluiting wordt geplaatst vanaf de rechterhoek van het perceel tot een lengte van 11,4 m, en op de rechter perceelsgrens, in de voortuinstrook, tot de voorgevel van de rechtsaanpalende woning (8,2 m).

Achter deze woning en op de rechterperceelsgrens wordt een omheining in Bekaert-gaasafsluiting voorzien met een hoogte van 1,6 m. Deze wordt onderaan afgewerkt met een betonplaat van 30 cm hoogte die tot 10 cm boven de grond zal uitsteken. Deze afsluiting komt tot tegen de achterste perceelsgrens en heeft een lengte van 25,6 m.

. . .

De juridische aspecten

De bouwplaats is als lot 81 gelegen in de op 18 oktober 1967 goedgekeurde verkaveling.

De verkavelingsvoorschriften primeren op de bouwvoorschriften van het APA.

De aanvraag is strijdig met de verkavelingsvoorschriften, welke bepalen dat de perceelsafsluitingen aan de rooilijn en op de zijdelingse perceelsgrenzen in de voortuin dienen te bestaan uit een levende haag van max. 60 cm hoogte (alle andere materialen zijn verboden), elders op de zijdelingse perceelsgrens bestaat de afsluiting uit een levende haag van max. 1,6 m hoogte, eventueel versterkt met omgroeide betonpaaltjes en draad. Alle afsluitingen met betonplaten zijn verboden.

De voorschriften van een verkaveling hebben bindende en verordenende kracht.

Artikel 4.4.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt echter dat in een vergunning, na een openbaar onderzoek, beperkte afwijkingen kunnen worden toegestaan op stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften met betrekking tot perceelsafmetingen, de afmetingen en de inplanting van constructies, de dakvorm en de gebruikte materialen, maar dat geen afwijkingen kunnen worden toegestaan voor wat betreft 1° de bestemming; 2° de maximaal mogelijke vloerterreinindex; 3° het aantal bouwlagen.

De afwijking betreft de afsluiting van het perceel en heeft betrekking op 'de gebruikte materialen'. Het gevraagde sluit aan bij wat ook toegelaten is, een haag eventueel versterkt met omgroeide betonpaaltjes en draad, en staat ver af van hetgeen verboden is, afsluitingen met betonplaten. Bijgevolg valt het gevraagde onder het toepassingsgebied van art. 4.4.1. van de codex.

De aanvraag werd aan een openbaar onderzoek onderworpen.

Tijdens het openbaar onderzoek werd een bezwaar ingediend door de eigenaars van het rechtsaanpalende perceel. Deze stellen dat de verkavelingsvoorschriften duidelijk zijn en strikt moeten toegepast worden.

Volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, is voor de plaatsing van afsluitingen met een maximumhoogte van 2 m, die bestaan uit palen en draad of draadgaas, uit één betonplaat met een maximumhoogte van 40 cm en draad of draadgaas, opgericht ter afsluiting van een goed, geen vergunning nodig, zo ze niet strijdig zijn met de geldende verkavelingsvergunning.

Het plaatsen van de gevraagde afsluiting zou bijgevolg niet vergunningsplichtig zijn, mocht het terrein niet in een verkaveling liggen.

Ter zijde kan worden opgemerkt dat art. 4.2.22. §1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt dat vergunningen een zakelijk karakter hebben en dat zij worden verleend onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten.

In dit opzicht kan het nodig zijn om de gevraagde constructie volledig op eigen terrein te realiseren.

De goede ruimtelijke ordening

Appellanten wensen een afsluiting aan te brengen, bestaande uit een hekwerk met een hoogte van 1,2 m (vooraan), en een paal- en draadafsluiting met een hoogte van 1,6 m (op de zijdelingse perceelsgrens). Een tuinafsluiting is gangbaar bij een residentiële woning.

De hier gevraagde afwijkingen t.o.v. de geldende verkaveling brengen geenszins de doelstelling van de verkaveling in het gedrang, noch de goede ruimtelijke ordening.

De voorziene afsluitingen worden niet als storend ervaren.

De omgeving wordt gekenmerkt door eengezinswoningen van 1 à 2 bouwlagen in een variatie aan halfopen en open bebouwingen met veelal groene open voortuinen, al dan niet afgezet met hagen of sierstruiken.

De voortuinstrook zal zijn open en groen karakter behouden aangezien de omheining slechts 1,2 m hoog is en er door zal kunnen gekeken worden.

Omwille van voorgaande redenen zijn de gevraagde omheiningen aanvaardbaar als perceelsafsluiting.

Deze afsluitingswijze levert een gelijkaardig niveau aan veiligheid, en biedt de mogelijkheid om het groene karakter te behouden. Het zal geen storend effect op het straatbeeld hebben. Het doet tevens geen afbreuk aan het opzet van de geldende verkaveling.

De aanpalenden kunnen desgewenst op hun perceel een levende haag planten.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing dateert van 11 maart 2010 en de verzoekende partijen hebben dan ook tijdig bij de Raad beroep ingesteld met een aangetekende brief van 9 april 2010.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Krachtens artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 3° VCRO kan elke natuurlijke persoon of rechtspersoon, die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden door de bestreden vergunningsbeslissing, een beroep instellen bij de Raad.

De bestreden beslissing verleent een stedenbouwkundige vergunning voor de plaatsing van een omheining met draad en palen.

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partijen buren zijn, die eveneens wonen in de verkaveling waarvan de voorschriften bepalen dat een afsluiting alleen kan met een levende haag.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partijen voldoende aannemelijk maken dat zij hinder en nadelen kunnen ondervinden door de bestreden beslissing.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij werpt op dat het verzoekschrift onontvankelijk is omdat de verzoekende partijen onvoldoende duidelijk omschrijven welke rechtsregels, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur de verwerende partij met de bestreden beslissing overtreedt of schendt, zodat zij geen pertinente verdediging kan voeren.

2. De verzoekende partijen antwoorden dat zij een schending van de verkavelingsvoorschriften en artikel 4.4.1 VCRO aanvoeren.

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partijen omschrijven in hun verzoekschrift als volgt de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur:

De juridische aspecten

De afwijking betreft de afsluiting van het perceel en heeft betrekking op 'de gebruikte materialen'. Het gevraagde sluit aan bij wat ook toegelaten is, een haag eventueel versterkt met omgroeide betonpaaltjes en draad en staat ver af van hetgeen verboden is.

Ik ben helemaal <u>niet akkoord</u> met die zienswijze als zou het hier enkel gaan om een afwijking van de gebruikte materialen. Er is wel degelijk <u>een groot en onvergelijkbaar verschil</u> tussen een levende haag (plant) en palen en een draad.

. . .

Dit gebruik van betonpalen en draad is enkel voorzien '<u>voor elders dan de voortuin'</u> en is dus <u>verboden in de voortuin</u> (zie verder de letterlijke tekst van de verkavelingsvoorschriften). Het aangevraagde staat dus ver van hetgeen toegelaten is, <u>en is dus verboden</u>. Bijgevolg valt het gevraagde niet onder toepassing van art.4.4..1. van de codex.

..."

Het verzoekschrift bevat eveneens een onderdeel, met als titel 'de goede ruimtelijke ordening', waarin de verzoekende partijen stellen dat de verwerende partij met de bestreden beslissing de doelstelling van de verkaveling schendt.

Uit het verzoekschrift blijkt dan ook dat de verzoekende partijen onder meer aanvoeren dat de verwerende partij met de bestreden beslissing de verkavelingsvoorschriften en artikel 4.4.1. VCRO schendt.

De Raad oordeelt dan ook dat de in artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO gestelde voorwaarden vervuld zijn en verwerpt de exceptie.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING: ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

, , ,

In hun enig middel roepen de verzoekende partijen als volgt een schending in van de (afwijking van de) verkavelingsvoorschriften:

"

1.

Ik ben helemaal <u>niet akkoord</u> met die zienswijze als zou het hier enkel gaan om een afwijking van de gebruikte materialen. Er is wel degelijk <u>een groot en onvergelijkbaar verschil</u> tussen een levende haag (plant) en palen en een draad.

. . .

Dit gebruik van betonpalen en draad is enkel voorzien '<u>voor elders dan de voortuin'</u> en is dus <u>verboden in de voortuin</u> (zie verder de letterlijke tekst van de verkavelingsvoorschriften). Het aangevraagde staat dus ver van hetgeen toegelaten is, <u>en is dus verboden</u>. Bijgevolg valt het gevraagde niet onder toepassing van art.4.4..1. van de codex.

Letterlijk in de verkavelingsvoorschriften:

Perceelafsluitingen:

- 1) aan rooilijn: <u>verplichte afsluiting met levende haag</u> van max. 60 cm hoogte (alle andere materialen zijn verboden).
- 2) Met buren:
 - in de voortuin een levende haag van max. 60 cm hoogte

- elders een levende haag max. 1,60 m hoogte, eventueel versterkt met omgroeide betonpaaltjes en draad.

. . .

De doelstelling van de verkaveling wordt wel degelijk geschonden want in art. 3 van de verkavelingvoorschriften staat duidelijk:

Voortuinstroken beplanting: enkel toegelaten kort gesneden gras en heesterplanten van 0,75 m hoogte max.; alle andere beplanting (buiten bloemen) en gemetste of plaasteren of gebetonneerde werken zijn verboden.

Dus hier is enkel toegelaten; gras, heesters en bloemen. In die geest zijn palen, draad en onderaan een betonplaat verboden en wordt dit als storend ervaren. Zeker als dit aangebracht wordt op 1 meter van onze voordeur.

..."

2.

De verwerende partij antwoordt hierop:

"

Het is inderdaad zo dat in de verkavelingsvoorschriften afsluitingen met levende hagen werden voorzien. De deputatie ontkent dit niet en citeert deze voorschriften ook. We verwijzen naar het punt 1.1 van het bestreden besluit. De aanvragers vroegen evenwel een afwijking op deze voorschriften. De deputatie heeft geoordeeld, nadat zij in het punt 2.1 van het besluit een beschrijving had gegeven van de omgeving, de bouwplaats en het project, dat deze afwijking kon worden toegestaan. Op grond van volgende overwegingen kwam zij tot haar besluit: ...

Uit wat voorafgaat zal duidelijk blijken dat de deputatie een grondig onderzoek heeft gevoerd en dat zij haar besluit duidelijk en afdoende heeft gemotiveerd. ..."

3.

In hun wederantwoordnota stellen de verzoekende partijen nog dat het onbegrijpelijk is dat de verwerende partij stelt dat de verboden materialen in de voortuin aansluiten bij hetgeen toegelaten is en dat de hoogte van de afsluiting vooraan wordt aangepast van 60 naar 120 centimeter.

De verzoekende partijen concluderen dat dit geen beperkte afwijking is en bijgevolg een schending van artikel 4.4.1. VCRO.

Beoordeling door de Raad

1.

Het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, is gelegen in een verkaveling.

De verwerende partij verleent met de bestreden beslissing een stedenbouwkundige vergunning voor de plaatsing van een omheining met palen, draad en betonplaat van 1,20 meter ter hoogte van de rooilijn en een omheining met gaasafsluiting en betonplaat van 1,60 meter ter hoogte van de rechter perceelsgrens.

De verkavelingsvoorschriften bepalen met betrekking tot perceelsafsluitingen:

"Perceelafsluitingen:

1) aan rooilijn: verplichte afsluiting met een levende haag van max. 60 cm. hoogte (alle andere materialen zijn verboden)

de hekstijlen zijn in dezelfde materialen als de voorgevel, met een max. hoogte van 1.20 m.

- 2) met geburen: in de voortuin een levende haag van max. 60 cm. hoogte.
 - elders een levende haag van max. 1,60 m. hoogte, eventueel versterkt met omgroeide betonpaaltjes en draad.

Alle afsluitingen met betonplaten zijn verboden."

2. De vergunde werken wijken af van de verkavelingsvoorschriften, zoals de verwerende partij ook stelt in de bestreden beslissing.

De verwerende partij vermeldt in de bestreden beslissing eveneens dat dit een afwijking is, die betrekking heeft op 'de gebruikte materialen', zoals toegestaan in artikel 4.4.1, tweede lid VCRO.

De verwerende partij stelt vervolgens in de bestreden beslissing: 'het gevraagde sluit aan bij wat ook toegelaten is, een haag eventueel versterkt met omgroeide betonpaaltjes en draad, en staat ver af van hetgeen verboden is, afsluitingen met betonplaten'.

Artikel 4.4.1 VCRO, zoals van toepassing op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, bepaalt:

"

In een vergunning kunnen, na een openbaar onderzoek, beperkte afwijkingen worden toegestaan op stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften met betrekking tot perceelsafmetingen, de afmetingen en de inplanting van constructies, de dakvorm en de gebruikte materialen.

Afwijkingen kunnen niet worden toegestaan voor wat betreft:

```
1° de bestemming;
2° de maximaal mogelijke vloerterreinindex;
3° het aantal bouwlagen
..."
```

Uit deze bepaling volgt dat in een vergunning afwijkingen kunnen worden toegestaan op stedenbouwkundige voorschriften, maar alleen na een openbaar onderzoek en voor zover het beperkte afwijkingen zijn met betrekking tot de perceelsafmetingen, de afmetingen en de inplanting van constructies, de dakvorm en de gebruikte materialen, terwijl afwijkingen met betrekking tot de bestemming, de maximaal mogelijke vloerterreinindex en het aantal bouwlagen niet toegestaan kunnen worden.

3. De verwerende partij beslist dat de aanvraag een toegestane afwijking is met betrekking tot de gebruikte materialen en dat de aanvraag aan een openbaar onderzoek onderworpen is.

Afwijkingen van verkavelingsvoorschriften kunnen echter slechts worden toegestaan voor zover ze beperkt zijn.

Een vergunningverlenende overheid, die beslist op basis van artikel 4.4.1, § 1 VCRO, moet onderzoeken of de gevraagde afwijking van de stedenbouwkundige of verkavelingsvoorschriften beschouwd kan worden als een "beperkte afwijking".

De verkavelingsvoorschriften bepalen duidelijk dat afsluitingen met betonplaten verboden zijn en dat de afsluiting aan de rooilijn en in de voortuin met een levende haag van max. 60 cm hoogte moet gebeuren.

Alleen de perceelsafsluiting met de buren, maar niet in de voortuin, mag bestaan uit een levende haag van max. 1,60 m met betonpaaltjes en draad.

De Raad oordeelt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing onvoldoende motiveert waarom de plaatsing van een omheining met palen, draad en betonplaat van 1,20 meter ter hoogte van de rooilijn en een omheining met gaasafsluiting en betonplaat van 1,60 meter ter hoogte van de rechterperceelsgrens een beperkte afwijking is van de verkavelingsvoorschriften.

De verwerende partij schendt met de bestreden beslissing dan ook artikel 4.4.1 VCRO.

Het enig middel is gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
- 2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 11 maart 2010, waarbij aan de aanvragers een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de plaatsing van een bekaert-afsluiting rondom de tuin met aan de zijkant 1,60 m hoogte en vooraan 1,20 m hoogte op een perceel gelegen te
- 3. De Raad beveelt de verwerende partij binnen 3 maanden vanaf de betekening van dit arrest een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de aanvragers.
- 4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 26 augustus 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS Eddy STORMS